

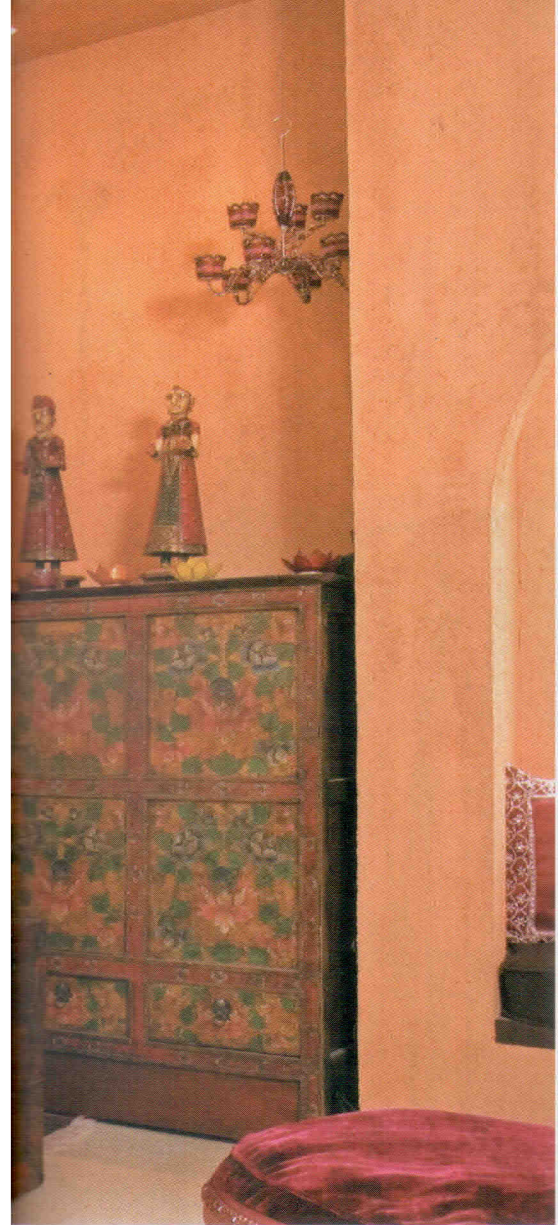
לאשה עיצוב ■ חאת עדי רשף ■ צילום: עדי גלעד ■ הפקה: סלי צ'פרק

הכי חשוב: להחלום



חלי רכמן מעולם
לא הייתה בהודו,
אבל זה לא הפריע
לה לחלום על
בית בסגנון הזה
כשהייתה בשליחות
בהונג-קונג.
בשלת-רחוק, עם
עזרה של שני
ארכיטקטים
(וגם של ההורים),
טעם טוב וגם אמונה
- שופץ בהצלחה
◀ הבית שבתמונות

חדר השינה של ההורים. צבעוניות
עזה, הודות לגוני ורוד-פוקסיה וזהב
על הקירות ובפריטים שונים, מיטה
מעץ מאסיבי ורצפת עץ כהה.
"זו הייתה הפנטזיה שלי"



דבר הכל נשלח לארץ".

● איך זה שבית עם ארבעה ילדים קטנים מסודר כל-כך?

"בחול" גרו איתנו שתי עוזרות והבית היה מסודר כל הזמן. ניסיתי להסביר לעוזרות שלא יסדרו את הבלגן של הילדים, אבל זה לא עזר. התרגלתי לסדר, והיום אני לא יכולה לראות את הבית אחרת. הילדים התרגלו לטוב ובארץ היה לי קשה לחנך אותם ולהסביר להם שהבגדים לא קופצים מעצמם לארון, אבל היום הם כבר יודעים ומסדרים בעצמם".

...

הסלון. אחד האלמנטים הבולטים בסלון, ובבית בכלל, הוא הקשתות המקיפות את החלונות. חלי מספרת שמשם הכל התחיל: "כשסיפרתי לארכיטקט שיש לי פנטזיה הודית הוא לא ממש התחבר לזה, אז ציירת את הקשתות ואת הנישיות והסכרתי מה אני רוצה. העבודה על הקשתות הייתה מורכבת, כי אי-אפשר היה ליצור אותן מגבס בלבד, אז הן נבנו על בסיס של עץ, בשיתוף פעולה של נגר ואמן גבס".

● גם הרהיטים שבסלון הגיעו בולם מחו"ל?

"את הספות ואת המנורות קניתי בארץ, אבל השטיחים והשירות נש" לחו מהונג-קונג. מדובר בשירות הודיות עתיקות מהמאה ה-19, שלוש מהן 'תאומות' ואחת קטנה. גם השולחן האינרונזי של פינת האוכל הגיע מחו"ל, כולל הספסל והכיסאות. את שולחן הסלון הזמנתי מהודו דרך האינטרנט".

● צריך אומץ כדי לקנות ריהוט דרך האינטרנט, לא?

"צריך, אבל זה הצליח".

המטבח וחדר המשפחה. "בתוכנית המקורית של הקבלן היה פה חדר, אבל רציתי שהטלוויזיה תוצב בחלל פתוח, כי לא רציתי אותה בסלון", מסבירה חלי. "למעשה, הילדים מבליים את רוב זמנם פה – הם יושבים, רואים טלוויזיה, אוכלים ואפילו עושים שיעורים, ויש מכאן קשר עין עם המטבח". גם את שני השולחנות הקטנים בפנינת המשפחה הזמינה חלי מהודו, דרך האינטרנט.

המטבח, בניגוד לרוב החורים בבית, שומר על צבעוניות כאיפקת ועיצוב סולידיו למדי. חלי מסבירה: "התוכנית המקורית שלי הייתה להביא שירות

שנכנסים לבית של משפחת רכמן קשה להאמין שהתכנון והעיצוב נעשו בשלטר-חוק, בזמן שהמשפחה התגוררה בחו"ל. קשה להאמין גם שבעלת הבית, שמאוהבת בסגנון ההודי ושבהשראתו עיצבה את הבית, לא הייתה מעולם בהודו. אבל הנה: לפעמים גם הבלתי ייאמן קורה, והפנטזיה של חלי רכמן הוגשמה במלואה. הבית עוצב בדיוק כפי שרמיינה וכשחזרה עם משפחתה לארץ הם זכו להפתעה צבעונית ואקוויטת במיוחד.



...

הריירים: משפחת רכמן – חלי, מעצבת בגדי ילדות, עופר, מהנדס בתחום ההייטק, והילדים גל (10), בן (7.5), ללי (5.5) ודין (3.5).

המיקום: בית פרטי בהודו השרון.

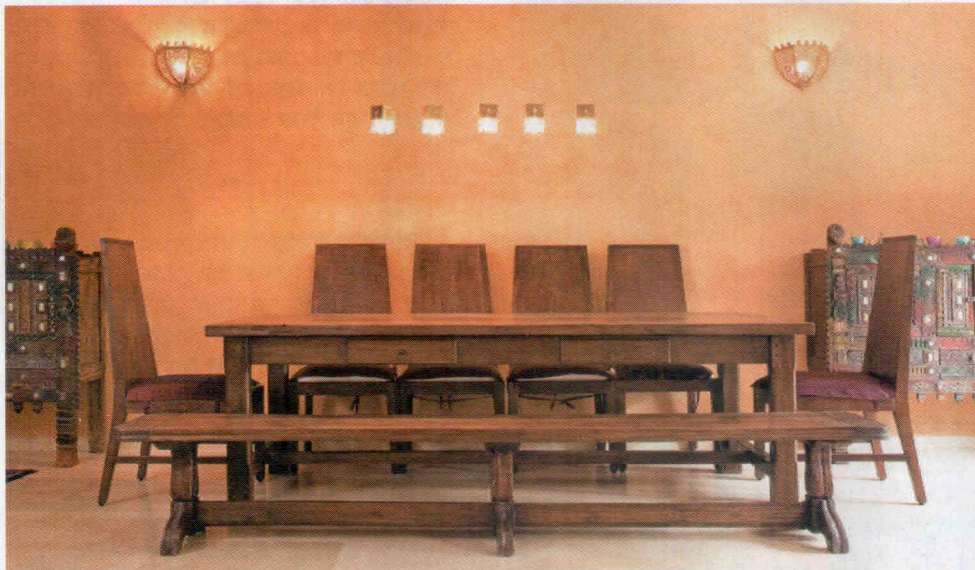
סיום מודרני: דלת עץ כבדה נפתחת אל חלל הכניסה, כשמימין ממוקמים הסלון והגינה, ומשמאל – המטבח ופינת המשפחה. גרם מדרגות מוביל למעלה אל קומת חררי השינה, וכן למטה, אל קומת המרתף. במרתף ממוקם הסטודיו של חלי, בו היא מעצבת בגדים מקסימים וצבעוניים לילדות (אותם היא מש" ווקת בכל העולם, וגם בארץ, תחת שם המותג "דולצ'ה ללי").

...

"קנינו את הבית לפני שש שנים וחצי, ומיד אחר-כך השכרנו אותו, כי נסענו להונג-קונג בשליחות מטעם העבודה של עופר", מספרת חלי. "בשנה שעברה, שמונה חודשים לפני שחזרנו לארץ, החלטנו לשפץ אותו".

● אז בעצם שיפצתם תוך כדי שהייתם בחו"ל, בלי לראות את התוצאות בפועל?

"כן. בעזרתם של ערן גלן ודנה רצון, ארכיטקטים שגרים בשכונה שלנו, הכנו את התוכנית. סיפרתי להם על הפנטזיה ההודית שלי וביקשתי שיגשימו לי אותה. שלחתי להם צילומים של חפצים ורהיטים שקניתי שם, ובמהלך השיפוץ הגעתי פעמיים לישראל – כדי לבחור ריצוף, צבע לקירות וטיח. החורים שלי



למעלה משמאל: הסלון. קשתות ממסגרות את החלונות ואת דלתות הזכוכית. העבודה על הקשתות הייתה מורכבת ונעשתה על בסיס של עץ ומעליו גבס

מימין: המטבח. בניבוד לחללי הבית האחרים, החלל הזה מאופיין בצבעוניות מאופקת ועיצוב סולידי ונכבד. שילובי גבס ודגל המטבח

המשך

הזה הצליחה חלי לממש את הפנטזיה הססגונית שלה. "רציתי לשלב כאן טורקזי וזהב. את המראה הבאתי משוק בתאילנד, ואת הכיור עשתי עבורי קרית - זו בעצם קערה לסלט שהפכה לכיור. את המשרביות המשובצות בקיר, את הפסיפס בגרניטורקזי ואת דלת העץ המקסיקנית - קניתי בארץ. הנישה היא מעשה ידיו של איש הגבס שלנו דוד גולן שעשה עבורות מדהימות בכל הבית".

חדר השינה של ההורים. הצבע הדומיננטי בחדר הגדול הוא וורוד-פוקסיה עז ובלתי מתפשר, בשי לוב עם אדום-אש ונגיעות של זהב. לא יכולתי שלא לשאול את חלי איך הגיב בעלה כשראה את התוצאה.

"זו הייתה הפנטזיה שלי. אנשים שואלים אותי מה עשיתי לבעלי שהוא הסכים... האמת היא שבהונג-קונג היה לנו חדר שינה שעיצבתי לבד והוא היה מדהים, בוורוד-פוקסיה עם פסים, ועל הקירות הרבתי המון טיקות מנצנצות. בעלי כבר התרגל לסגנון ולצבעוניות, אז כשהגענו לכאן זה לא היה שוק בשבילו".

● וגם הרחיבים האלה נשלחו מחו"ל?

"כן, כל הרחיבים בחדר השינה הגיעו מהונג-קונג: המיטה האינדונזית, המראה ההודית הגדולה, השטיחים, השנרלייר והשידה העתיקה".

חדרי הילדים. "ללי היא הנסיכה של הבית. בביקור השני שלי בארץ, במהלך השיפוצים, ציירתי לה את הפרחים על הקיר, ואת המנורה, התמונות והווילון נות ייצרתי. שילבתי בחדר פריטים מ'איקאה' עם פריטים הודיים: המיטה מאיקאה, למשל, וכיסוי המיטה הודי".

בחדרם של הבנים הקטנים נצבעו הקירות בגוון כחול שחלי לא מרוצה ממנו: "כשמפצים בשלט רחוק קשה לקלוץ לגוון המדויק. אני לא אוהבת את התוצאה, ובקרוב נצבע את החדר מחדש". אצל גל שולט גוון ירקרק, וגם שם מעטר את החלון וילון תואם - בדוגמת קומפלאז' - שחלי תפרה בעצמה.

●●●

● איזו פינה בבית אהובה עלייך במיוחד?

"גם חדר השינה וגם הנישות בסלון. מזה הכל התחיל, זו הייתה הפנטזיה שלי, שאוכל לשבת בנישה לשתות קפה ולהסתכל החוצה".

● יש משהו שהיית עושה אחרת?

"אני לא מתחרטת על כלום, אבל הייתי שמחה אם היה לי עוד חדר לעוד ילד".

● יש לך טיפ למי שבונה או משפץ בית?

"ליזכור שהתקציב המתוכנן הוא אף פעם לא התקציב בפועל. אני ממליצה מאוד להיעזר באר-כייטקט. אבל הטיפ הכי חשוב זה לחלום: הבית הזה הוא חלום שהגשתי בכל המוכנים". ■

למעלה משמאל ומימין. טורקזי וזהב שולטים בחלל הכי קטן בבית - שירותי האורחים. גם כאן יש קשת שיוצרת נישה בה מותקנים השירותים. הכיור היה קערה לסלט שיעודה הוסב

באמצע משמאל: חדרה של הבת. את הפרחים המצוירים על הקיר, האהיל וכן את הווילונות יצרה חלי במו ידיה; מימין: חדרם של הבנים הקטנים. חלי מצדה לא חדרם של הבנים הקטנים יצרה את

